

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перера, на по годину 4 перера.

За Аустро-Угарску Босну и Сербовину на годину 12 перера, на по годину 6 перера.

За све остале земље годишње 10 франка у злату, на по годину 10 франка у злату.

Прешлаша се вријма с моу јошвицима и јошвицима рочица и долаже у навријед.

Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cetigne, Montenegro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње.
Дописи се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку ричић или број до пет цифара из петит слова по 4 пара, гармона слова 6 пара; циферо слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Највиши оглас наплаћује се 1 перер. — Осим напријед наведеног цијене од ричић, наплаћује се по закону о таксима још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Изази суботом

Одговорни уредник: Вољко Милићевић

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Њихова Краљ. Височанства Насљедник и Насљедница вратили су се из Бара на Цетиње.

— Његово Краљ. Височанство Књаз Петар, командант Ловћенског Одрета, допутовао је на Цетиње.

Цетиње, 11. јуна

Наш Пресбирио примио је јуче преко Петроградске Телеграфске Агенције овај телеграм:

„Посљедњих недеља аустријски конзул у Скадру радио је активно на потајној интриги, која је имала циљ да наведе Црногорце да окупирају ову варош, али тајна те интриге била је у томе, да одврати црногорске снаге од њихове борбе против Аустрије. У исто вријеме, конзул се труди да поново створи арнаутски национални покрет против Црне Горе, оружајући, између осталих племена, Хоте, Груде и Косово, дијелећи им муницију, коју је у Скадру оставио аустријски детањман.“

Поводом цитираног телеграма, Пресбирио је овлаштен да учини ово саопштење:

Црна Гора је на вријеме добро прозрела аустријску интригу, којој је сврха, да се, посредством непрестаних немира и смутња, диригованих из Скадра противу њене територије, одврати пажња од главног борбеног фронта.

Још од почетка овога великог ослободилачког рата Црној Гори су, као и њеној братској савезници Србији, са арбанашке стране прављене тешке неприлике. Те неприлике Аустрија је Црној Гори с успјехом могла да чини захваљујући само томе факту, што је Скадар одузет од Црне Горе, ма да је посједовање истога црногорско животно питање, и што је, под пресијом Аустро-угарске Монархије, Лондонска Конференција одобрила да арбанашка граница према Црној Гори буде веома несрећно повучена. Ради тога је један дио црногорске војске стално морао штитити границу према Арбанији.

Ово несносно стање постало је и до крајности критично, кад су ту скоро Арбанаси у ријечи Бојани опљачкали и уништили транспорте хране за црногорску војску, и кад су, наоружани од стране Аустрије, у већим масама упали и у само црногорско земљиште.

Краљевска Црногорска Влада, стављена тијем изазивањем у искушење, а тврдо ријешена да сву црногорску војну снагу држи на окупу на главном борбеном фронту, донијела је одлуку, да се извјесни важнији положаји на арбанашко-црногорској граници посједну.

Сад је Црна Гора са те стране у велико обезбијењена; сад су са

те стране онемогућени успјешни напади на црногорско земљиште. Све арбанашко становништво из околине окупираних тачака положило је Црној Гори оружје, добијено од аустријског скадарског конзула. Оно је изјавило нашим властима лојалност, у чем предбаче прваци и племенске арбанашке поглавице. И предсједник скадарске општине изашао је на посједнуте позиције да, у име своје и грађанства све три вјере, команданту црногорских трупа искрене пријатељска осјећања и радост на воспостављању реда и мира.

Црна Гора је овим својим поступком, на који ју је нагнала крајња нужда, омила циљ аустријске интриге, јер је црногорској војсци, која је за све вријеме овога рата једним дијелом била заузета и на арбанашкој граници, олакшан посао. Добар дио оних трупа, које су биле приковане уз границу Арбаније, сада стоји на расположењу за задатак на главном борбеном фронту — противу главног непријатеља Црне Горе и њених племенитих Савезника и Заштитника.

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент г. генерал Н. Потапов примио је ова службена саопштења:

Петроград, 5. јуна у 6 сати у вече. У рејону Шавли, а тако исто и западно од средњега Њемена нема особитих промјена. Одбили смо све нападаје њемачке у току 2. јуна. Бој се наставља.

На Наревском фронту није било за потоња 24 сата никаквих бојева.

На Бзури, више Сохачева, одбили смо 3. јуна нападај мањих њемачких снага.

У Галицији наставља се борба; 2. јуна дошло је до најупорнијих бојева између ријеке Сана и града Љубачева, у рејону мјестанца Краковец.

На Дњестровском фронту, на оном дијелу између ријеке Тисменице и Стрија, непријатељ је 3. јуна одбачен у неред. У свему је на Дњестру, више Журавна, заробљено 1. и 2. јуна 202 официра и 8.544 војника, а заплијењено је 6 топова, 21 митраљез, муниционих сандука, коморе и другог материјала.

2. јуна непријатељ је прешао преко Дњестра, више и ниже од Нижњова. Трупе, које су прешле више Нижњова, уништили смо, а трупе, које су прешле ниже помануте тачке, задржали смо у њиховом наступању. Бој се наставља.

У Хотинском правцу, између Прута и Дњестра, потиснули смо непријатеља.

Петроград, 7. јуна у 9 сати у вече.

У рејону Шавли и западно од Њемена продужавају се бојеви који имаду дјелимичан и затегнут карактер.

На Наревском фронту водила се 6. јуна артиљеријска паљба код Јединорошца и Грудуска.

На Таневском фронту није било знатних сукоба. Непријатељ је 5. и

6. јуна наступао са знатним снагама, које је ојет привукао из Белгије, водећи операције у правцу Раве Руске и на фронту Городокских језера.

На Дњестру продужили су се 6. јуна упорни бојеви са оним непријатељским трупама, које су прешле испод Нижњова. Наступајући од ријеке непријатељ је успио да продре до мјеста Коропец и Космержин, али је нашим бајонетским контра нападајима одбачен уз велике своје губитке; при томе смо у самом мјесту Космержин заробили преко 200 војника са 17 митраљеза. Између Прута и Дњестра продужили су се 5. и 6. јуна енергични бојеви код мјеста Баламутовичи, гдје смо заплијенили 8 митраљеза.

Петроград, 8. јуна у 6.25 у вече. У рејону Шавли нема промјене. Упорнији бојеви водили су се на рјечици Ремчови, гдје смо се у неколико помакли напријед.

На Наревском фронту, под заштитом јаке артиљеријске ватре, безуспјешно су мање њемачке снаге покушавале да пријеђу у наступање између ријека Омудева и Оржице.

На лијевој обали Висле непријатељ је 7. јуна повео наступање у одвојеним колонама дуж ријеке Пилице. Послије краткога боја био је одбачен, изгубивши неколико стотина заробљених.

На Таневском фронту продужава се рјеђа артиљеријска борба. Непријатељ покушава да се помакне напријед у правцу Раве Руске. Ноћу на 7. јуна наша је војска код Городокских језера заузела положаје, који бране Лавов.

На Дњестру непријатељ је водио безуспјешне нападаје између Николајева и Жидачева, али је одбачен од мјеста Деменка-Љесна уз крупне своје губитке.

На осталим фронтима Галиције и Буковине, и ако су трајали у продужењу упорни бојеви, ипак непријатељ није успио нигдје да се помакне напријед.

ТЕЛЕГРАМИ

Крагујевац, 7. јуна. 5. јуна 6 часова у вече под заштитом артиљеријске ватре пјешадиски мајор Душан Кузмановић са једним одјељењем војника који су се добровољно пријавили, прешао је на молдавско острво и заробио цијелу његову посаду која се састојала од 1 официра и 29 војника. Поред тога заплијенио је све њихово оружје, једну пољску бочицу и један пољски телефон. Заробљеници и плијен пренесени су на нашу страну. Код нас није било губитака. Непријатељ је имао 3 рањена.

Овом приликом и непријатељски пловни парк, који се налазио код Молдаве, дијелом је потопљен, а дијелом искварен.

Наше одјељење се затим вратило са острва на нашу страну. (К. С. П.).

Петроград, 1. јуна. Сазнаје се из резултата борбе између два торпиљера руске ескадре против турске крстарице „Бреслау“ да је ова потоња озбиљно оштећена. Један торпиљер је лако повријеђен и на њему је неколико људи рањено.

По обичају који су усвојили њемачки листови, можемо очекивати да читаво како су руски торпиљери оштећени. Али овога пута, читаво у берлинском званичном саопштењу, да су они једноставно потопљени од стране „Бреслау“. Становници Севастопоља ипак могу да виде оба торпиљера здрава и читава у луци у коју се вратили, пошто су извршили свој задатак. (Вјестник).

Хавр, 1. јуна. Белгијско саопштење гласи: Бомбардовали смо неке тачке које границе с нашим фронтом, нарочито мајуре Нолвенст, Родстери, Беркелхоф, као и Рамскапелу, Пиервоа и Стиванкикерст, затим шанчеве код ова два посљедња мјеста и сјеверно од Диксмида, као и источно од Сен-Жака. (Хавас).

Париз, 1. јуна. Нијемци су изабацили на Соасон 120 топовских метака.

Капетан Мутманд, командант 1. баталјона 170. пјешачког пука, који је био заробљен, изјавио је генералштабном француском официру да је увјерен да су Французи упутили на његов шанац елитне трупе, пошто у свом жавоту није видео јуриша да је изведен са толиком храброшћу и налетом. (Хавас.)

Петроград, 2. јуна. Велики Књаз Константин Константиновић, предсједник руске Академије Наука, преминуо је 2. јуна, подлегавши једном наступу пекторалне ангине. (Вјестник.)

Париз, 2. јуна. Њемачки далекобојни топ убадио је два метка у Компиењ. Није било никаквих жртава или штете.

Петроград, 2. јуна. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава:

У правцу Олтиа, наше трупе су одбиле турске покушаје да нападну Исбибан, Севричај и Олтичај. Турци су више пута предузимали офанзиву против наших трупа, али су њихови напади остали безуспјешни.

Наше трупе су зазеле варош Ахлат.

У другим правцима без промјене.

Петроград, 3. јуна. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 2. јуна:

У правцу обале препуцавања. У правцу Десика и кланца Чукалјана било је малих сукоба са Курдима.

На осталом фронту без промјена. (Вјестник.)

Париз, 4. јуна. Италијанско службено саопштење гласи:

Са цијелог фронта стижу извјештаји о сукобима који се завршују у нашу корист. Имали смо успјеха у Јунијским Алпима и у Трентину, у долини Адиђе, у кланцу Федаја, у Монте Пиано и Дикадође, и на висовима Мали Пал и Велики Пал, као и у Корушкој и на Сочи, гдје се наше трупе утврђују. Италијански алпинци у току ове операције заробили су 115 Аустријанаца. (К. С. П.)

Бушир, 4. јуна. Јављају из Недева да је било крвавог сукоба између становништва и турских трупа које су оскврниле свете гробове. Огорчење против Турака рапидно расте. (Вестник.)

Петроград, 5. јуна. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава:

У правцу обале канонада и пре-
пуцавања.

У правцу Олтиа покушај тур-
ских суварија да нападну нашу
заштитницу, одбијен је ватром.

У другим правцима без промјене.
(Вјестник).

Беч, 5. јуна. Данас је одржана под
предсједништвом министра спољних
послова барона Буриана кон-
ференција заједничких министара,
предсједника министарског савјета,
министра домобранства, трговине и
финансија обију држава монархије.
Дискутовало се на конференцији о
многим економским и финансијским
питањима у вези са ратом. (К. С. П.)

Атина, 5. јуна. Солунски „Јени
Аср“ изјављује да су македонски
муслимани гласали за владине кан-
дидате, јер су они противни поли-
тици уступака, а боље него ико по-
знају Бугаре којима би се имале
учинити концесије. (К. С. П.)

Париз, 8. јуна. Сјеверно од А-
раса, послје врло живе борбе, ос-
војен је на јуриш крајњи дио Би-
вала које је непријатељ упорно бра-
нио. Французи су овдје заплијени-
ли митраљеца. У правцу Сушеса,
Французи су заузели више шанче-
ва и заробили 300 војника, међу
којима десетину официра.

Французи држе падине коте 119.
Код ових падина, француски фронт
био је помакнут напријед.

Код Амбермеда, један њемачки
батаљон прешао је синоћ двије
тачке гдје су биле француске пред-
страже. Французи су одмах извр-
шили противнапад и повратили све
своје положаје.

У Алсасу, наставља се француско
напредовање на обје обале Фехта.
Французи држе на лијевој обали
западни дио пећина Кранкопа и
коту 859 и села Штајнбанк и Артен-
конф. У исто вријеме, Французи су
продрли између оба рукава Фехта
и отели каменолом Дунласвасер на
десној обали источног рукава. Фран-
цузи су освојили висове Хилген-
фирст и напредовали према Дон-
десбалу.

Француска артиљерија бомбардо-
вала је жељезничку станицу у Мин-
стеру и башила у ваздух муницијске
магацине.

Французи потпуно доминирају Ме-
цералом који су Нијемци запалили
прије евакуисања. (Радиотел. извј.)

Петроград, 10. јуна. У правцу
Олтиа, Турци су покушали да на-
падну положаје које смо освојили
код Зинучова, али су били одбијени.
Код Туртунског језера било је
препуцавања.

У долини Олтитаја, наши козаци
су у једном махнитом raid-у запли-
јенили турске транспорте.

У другим правцима без промјене.
(Вјестник).

Париз, 10. јуна. Један далеко-
бојни њемачки топ је убацио 14
метака у Денкерк. Неколико гра-
ђана је убијено.

Белгијанци су освојили један ње-
мачки шанец.

Француска ваздушна ескадрила
бомбардовала је њемачке авиатичке
паркове, запалила 4 спремишта и
оштетила два аероплана и један
каптивни балон.

У сектору Араса, сви њемачки
нападаји су одбијени, осим јужно
од Сушеса гдје је непријатељу по-
шло за руком да заузме дио јед-
ног шанца.

У Аргони, Нијемци су једним же-
стоком нападом поколебали фран-
цуску линију. Французи су одмах
извршили противнапад и повратили
готово све положаје.

На Хо-де-Мез, у сектору колон-
ских шанцева, Французи су осво-
јили нове ровове.

У Лорени, француске трупе су
зазеле главице југоисточно од Ран-

боа, одбиле два противнапада и
заробиле војника.

У Алсасу, Французи су освојили
гробље, жељезничку станицу и само
село Мецерал, и напредовали сје-
верно и јужно од њега. Ту су за-
робили Нијемаца и заплијенили 3
митраљеца (Радиотел. извј.)

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

**Руска санитарна помоћ Црној
Гори.** Прву је санитарну мисију
упутило у Црну Гору, још у по-
четку рата, Петроградско Словен-
ско Добротворно Друштво. Она се
од самог доласка стално налази у
Пљевљима. Шеф јој је г. д-р Ни-
колај К. Кисељев, неуморни радник,
који је нас много и много задужио
својим тешким и пуним самопо-
жртвовања радом баш у оно ври-
јеме, кад осим домаћих љекара
нијесмо имали никакве помоћи са
стране. Г. Д-р Кисељев умало није
подлегао тешкој болести трбушног
тифа, али је, Богу хвала, избјегао
опасности, те и данас са повјере-
ним му персоналом продужава ра-
дити с истом вољом и енергијом,
коју је показивао од самог доласка
његова у Црну Гору.

Иницијативом племените Кња-
гиње Трубецке, супруге руског по-
сланика у Србији, која је у исто
вријеме и предсједница *Комитета
Имјер. Руске Мисије за помоћ
Србијанцима и Црногорцима*, по-
четком прољећа послан је у Црну
Гору изасланик Руског Црв. Крста,
г. Језерски, у циљу упознавања на
лицу мјеста санитарних прилика у
нашој отаџбини, као и потреба
које би се у том погледу имале
задовољити. Послије његова одлас-
ка стигле су у Црну Гору двије
руске санитарне мисије, које носе
назив: *Црногорски Одред Коми-
тета Имјер. Руске Мисије за помоћ
Србијанцима и Црногорцима*. Једно
— хируршко одјељење — стигло
је крајем прошлог мјесеца у Чај-
ничке, а друго — за заразне и унут-
рашње болести — почетком овог
мјесеца у Дечане.

О саставу пљеваљске и чајничке
мисије било је већ говора у нашим
листовима, те је потребно поменути
само о саставу дечанске мисије,
која се састоји из ових лица:

1. љекар д-р Виктор В. Невски,
2. љекарски помоћник Василије
Ф. Абезов;
3. милосрдне сестре: Ирина П.
Барто, Викторија Ј. Волинска, Јо-
анина Ј. Герон, Антонина Ф. Мед-
вједкова, Јелисавета П. Свјетлова
и Агапија А. Трифонова.

Мисија је снабђена са 50 пот-
пуно уређених кревета са апотеком.
Велика и моћна наша заштит-
ница Русија, која у овоме рату
за ослобођење потлачених Словена
подноси надчовјечанске напоре, има-
јући од свега потребу и на својем
дому, ипак стиже да и сада, у овим
данима сопствених огромних жр-
тава, обилато пружа помоћ вазда
јој вјерној Црној Гори. Наш дуг
према њој ми никада не можемо
искупити. Једино што можемо то
је да вазда стојимо уз њу нашом
вјерношћу и да својим топлим мо-
литвама пратимо сваки њен корак
у борби за њено добро, за њену
славу и срећу Словенства.

У част енглеске мисије. Државни
Одбор за сузбијање заразних бо-
лости и Управа Црногорског Црве-
ног Крста приредили су у понеде-
љеник, 6. ов. мј. у „Гранд Хотелу“,
у част г-це Д-р *Изабеле Ормистон*,
изасланице Wounded Allies Relief
комитета из Лондона, и г. Д-р *Кле-
мова*, шефа енглеске мисије у Плев-
љима, вечеру, на коју је био позван
такођер г. Д-р *Гамбије*, љекар орд.
француског деташмана. Вечери су
присутствовали и представници Др-

жавног Одбора, Управе Црвеног
Крста и Санитета. За вријеме ве-
чере подигао је здравицу предсјед-
ник Државног Одбора, Министар
Просвјете и Цркв. Послова, г. *Га-
врило М. Церовић*, у којој је у
име поменутих установа поздра-
вио госте срдачном добродош-
лицом, величајући услуге њихових
великих нација и њихове, указане
у овим тешким данима најмањем
и најоскуднијем, али увијек храбром
и вјерном им савезнику, Црној Гори.
Приносиће све што има на жртве-
ник општег прегнућа, Црна Гора,
ако и не може услуге вратити, умије
их памтити и бити вјечито захвална
онима од којих оне долазе. Одго-
варајући на ту здравицу, г. др. *Кле-
мов* је изјавио, да су он и његови
другови срећни, што им се дала
прилика да у овим тешким тренут-
цима помогну храброј и савезнич-
кој Црној Гори. Захваливши на
срдачном дочеку и пажњи, коју
стално сусреће у Црној Гори, г.
Клемов је завршио своју здравицу
са изјавама за срећу Црне Горе и
дуг живот Њ. В. Краља Црне Горе.

Друштву Св. Владимира, приложио
је г. Филип М. Вукчевић, чиновник главне
државне контролне, перп. 20 (двадесет)
у мјесто двогодишњег нарастоса покојној
својој мајци. Управа друштвена најтопли-
је благодари племенитом прилагачу.

**Цетињски одбор за пребјегле по-
родице** потврђује, да је примио од г.
Стана Ускоковића прилог у износу од
16 (шеснаест) перпера а од г. Филипа
М. Вукчевића, у мјесто нарастоса њего-
вој покојној мајци, перп. 20 (двадесет).
Свима племенитим прилагачима изјављује
уравни одбор најтоплију захвалност.

Званични огласи

Објава. У недјељу 14. јуна у 10 сати
прије подне одржаће се
јавна лицитација у канцеларији Админи-
стративног Одсека Министарства Финан-
сија за набавку 2000 кубних метара дрва.

Ову количину предузимач је дужан пре-
дати најдаље до краја октобра и то
1000 метара крајем септембра и другу
хиљаду у гореозначеном року. Предаја ће
се вршити или на Цетињу, пред поједи-
ним надлештвима гдје се нареди преду-
зимачу или на појединим тачкама путева
Ловћен—Цетиње, Мулиново Почивало—
Цетиње, Машановића Хап—Цетиње. По
потреби ослободиће се од војне дужности
подузимачи и 10—20 радника, који ће
радити на сјечи дрва, као и од реквизи-
ције превозна средства, која би била соп-
ственост подузимача.

Ближа упуства могу се видјети у кан-
целарији Административног Одсека сва-
ког дана у канцелариско вријеме.

Број 2233. Из Министарства Финансија
и Грађевина, од 20. маја 1915 г., Цетиње.

Објава. Дана 28. јуна 1915., у канце-
ларији ове Управе одржа-
ће се јавна лицитација закупа издавања
хране осуђеницима овога завода за вријеме
од 9. јула до 31. децембра тек. године.

Закупник је обавезан дати гаранцију у
износу од перпера 2000 (две хиљаде) у
готовом новцу или хартијама од вријед-
ности, а у непокретностима 4000 (четири
хиљаде) перпера, коју је своту сваки лици-
тант дужан положити прије почетка ли-
цитирања.

Позивају се сви они који би вољни
били лицитирати, да се означеног дана
пријаве у 8 сати прије подне.

Уговор и пропис хране може се добити
на прочитање сваког дана за вријеме
канцеларијских часова.

Број 472. Из канцеларије Управе Цен-
тралног Казненог Завода, 8. јуна 1915.,
Подгорица. (1,3)

Објава. Дана 29. јуна 1915., у кан-
целарији ове Управе одр-
жат ће се јавна лицитација набавке 500
(пет стотина) кубних метара дрва, за
огрјев овога завода за 1915. и 1916.
годину.

Позивају се сви они који би вољни
лицитирати, да се означеног дана у 8
сати пр. подне пријаве и донесу гаран-
цију у суми од 1000 (хиљаду перпера у
готовом новцу, сигурном јемству или хар-
тијама од вриједности.

Односни уговор о каквоћи огрјева и
другим условима може се добити на про-
читање сваког дана за вријеме канцела-
ријских часова.

Број 490. Из канцеларије Управе Цен-
тралног Казненог Завода, 9. јуна 1915.
Подгорица. (1,3)

Приватни огласи

ПОМЕЊ

У неђељу, 28. тек. мјесеца у 9 сати прије подне,
даваћемо у Вознесенској цркви у Краљима, помен
нашем драгом и никад непрежаљеном сину, од-
носно брату

† СПАСОЈУ ЗОЊИЋУ

— бившем ученику VII. разреда гимназије —

Са овим извјештавамо: сроднике, кумове, при-
јатеље и познанике покојникове, да присуствују
овом тужном помени.

Краље, 5. јуна 1915 год. (бр. 197, 1,1)
За навијек ожалошћени: отац **Вуко**; мајка **Миља**;
сестра **Полексија**; браћа: **Вујадин** и **Радиоје**.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег милог и никад непре-
жаљеног

† РИСТА П. ПОПОВИЋА

— бив. подкомандира у пензији —

који се пресели у вјечност 22. априла тек. год.,
у 85 години старости.

Сматрамо за особиту дужност, поред вјечите
благодарности, коју у души осјећамо, и овим на-
чином топло благодарити:

Свима браћима Љевољечким, која са братстве-
ничким старјешинама у великом броју на жалбу до-
ђоше, лично саучешће указаше и смртне остатке
до вјечне куће допратише и матери земљи предати
помогаше.

У нашој големој жалости истичемо доживотну
захвалност, на брзојавним и писменим саучешћима
г. г.: Његовом Високопреосвештенству Митропо-
литу Митрофану, Његовом Преосвештенству Епи-
скопу Кирилу, министру Ристу Поповићу, в. Гавру
Вуковићу, в. Лакићу Војводићу; командирима:
Сави Лазаревићу и Драгу Дедовићу; народ. посла-
нику Јакши Поповићу; Милосаву Раичевићу, пред-
сјед. контрол. комисије; професору Јагошу Ве-
шовићу; капетанима: Јојићу, Булатовићу, Мили-
ћевићу, Хаџићу, Луки Лекићу, Војину Павићевићу,
Мишићу, Божовићу, Алекси Чукићу, Ивану Чу-
кићу, Васу Чековићу, Манојлу Вешовићу и Мој-
сији Поповићу; поручницима: Милоњи Кришићу,
Блажу Ђелевићу, Сави Ракочевићу, М. Секуло-
вићу, Лабовићу и Вуксану Вешовићу. — Срдачна
хвала Милу Вуковићу и судији М. Дедовићу,
свештенику Мишовићу; учитељима: Луки и Раду
Лалевићима, М. Зечевићу, Радоју Поповићу, В.
Томовићу и В. Ђукићу, шефу Миру Ђукановићу;
телеграф.: А. Миловићу, Н. Оровићу, Ј. Зечевићу,
М. Савовићу, М. Лаковићу и П. Раџићу; трговцима:
Јоку Дедовићу, М. Лалевићу, М. Ђукићу, Петру
Дедовићу, Илији Дуковићу, Јовану Ђукановићу;
а братска хвала на дирљивом писменом саучешћу
Милошу Б. Вешовићу.

Нека је искрена и срдачна хвала г. г.: Миразу
Раичевићу, Новици Секуловићу, Луки Кастрато-
вићу, Вељу Војводићу, Душану, Влајку и Милошу
— Вешовићима.

Доживотна хвала чиновништву и грађанству
Пећском обојег пола, на личним изјавама сауче-
шћа у нашој големој жалости.

На посљетку вјечита хвала свима и свакоме,
који ма на који начин учествоваше у нашем го-
лемом губитку.

Лиј. Ријека, 8. јуна 1915.

У име ожалошћене породице: син поп **Арсо По-
повић**; унук кап. **Јеврем Поповић**. (бр. 193, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног
брата, односно мужа

† МИЛИВОЈА ЂУРОВИЋА

који се послје врло кратког боловања у 39-ој
години живота пресели у вјечност 23. априла тек.
год. — Сматрамо за своју дужност изјавити нашу
вјечиту благодарност свима онима, који нам ма
којим путем изјавише своја саучешћа и тиме нам
у неколико бол и тугу ублажише.

Никшић, 30. маја 1915 г.

Ожалошћени: брат **Живко** и супруга **Иконија**
са осталом породицом. (бр. 194, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Наш никад непрежаљени

† Никола-Никић Томашев Вујисић, водник

добивши ране од Турака у Равној Ријеци непод-
леже им. Неподлеже ни великим напорима пре-
лазом Богиневиће и по други пут, као гласник
команданту Вукотићу: да су први редови војске
пријешли планину; а подлеже садањим војничким
напорима и тешкој болести тифусу и умрије у
Фочи 20. априла ов. год., у 39 години свога доба.

Сматрамо за свету дужност изјавити вјечиту
благодарност:

доктору Зарубици и медицинару Бојићу, који
се приликом боловања покојникове својски зау-
зимаше да га спасу;

војницима Доњоморачког баталиона и осталим
нашим пријатељима, који покојника сахранише и
свима онима, који нам ма којим путем изјавише
своја саучешћа.

Доживотна смо такође благодарни командиру
Живку Ракочевићу са осталим племеницима, који
пострадалој фамилији притекоше у помоћ мате-
ријално.

Још једном свима и сваком вјечито хвала.

Прекобрђе, 20. маја 1915.

Ожалошћени: супруга **Шајка**; синови: **Павле**,
Милован и **Мирко**; шћери: **Миљена** и **Зорка**;
отац **Томаш**; браћа: **Томица**, **Голуб** и **Богић**
са осталом родбином. (бр. 196, 1,1)